

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 2

Ročník VII.

Únor 2001

Motto: "Společnost bez obecně sdílených základních hodnot, nadějí a vizí chřadne a je ohrožována neklidem, sváry a rozpory."

Pokoj a dobro

Nepřišel jsem zákon zrušit, ale naplnit... V čem je ono naplnění zákona, ono zvláštní potvrzení i popření toho, čemu Židé tak pevně důvěřovali, na čem stavěli celý smysl tehdejší společnosti, veškerý smysl života?

Zákon, který přináší Ježíš, nežádá slepé dodržování povinností, jejichž plněním se lze zalíbit Bohu - právě od nich nás přišel osvobodit. Je krokem, který činí sám Pán, aby přišel mezi nás, aby vstoupil do našich srdcí.

A my, prostoupeni duchem jeho Lásky, abychom pochopili, že jeho zákon nejsou příkazy a zákazy, ale cesta ke spáse, na kterou vstupujeme svobodně s celou svou bytostí, se svým tělem, se svým rozumem i srdcem, se svým ano i ne.

A naplnění zákona je snad právě v tom, jak tuto nabídku dokážeme přijmout, jak se z ní dokážeme radovat, jak za ni dokážeme děkovat.

JJO

EVANGELIZACE

Svoboda a poslušnost

Svoboda a poslušnost, její hranice a možnosti, její zakotvení v lidském i Božím řádu, to jsou trvale naléhavé otázky, které trápily naše předky odedávna. Dnes, kdy si člověk uvědomuje úžasné schopnosti svého rozumu, si je musíme klást se zvláštní naléhavostí.

Svoboda a poslušnost patří přitom k sobě jako dvě stránky našeho bytí, vložené do našeho srdce i myslí. Každá z nich, ponechána sama sobě, se pro člověka stává slepou uličkou, stává se svévolí nebo otroctvím. Alespoň v křesťanském, nebo i obecněji v duchovním pohledu.

Problém je v samotném pojetí "svobody", jak ji chápeme v křesťanském smyslu a v chápání "svobody" v liberalistickém, obecně přijímaném duchu. Tento pojem svobody, který si dnes většina lidí vybaví, odchována neblahou tradicí 19. a počátku 20. století (kořeny tohoto chápání svobody jsou ovšem mnohem starší!), vychází z předpokladu, že člověk, jeho pozemský život a činnost jsou vrcholným a posledním cílem jeho snažení.

Cílem lidského života je tu dosažení maxima dober a štěstí - podle založení každého jednoho - v tomto světě a naše svoboda je nástrojem k tomuto cíli. Svoboda nám zaručuje nezávislost na okolním světě tak, aby sloužil mému prospěchu, je nástrojem a heslem, které používáme ve vztahu ke světským, ale i duchovním autoritám, které mi v mých představách v dosažení tohoto prospěchu brání.

A takovou autoritou je pro tento druh svobody i Bůh, jehož požadavky jsou pro takto "svobodného" člověka diktátem, omezením mých lidských schopností i mých představ o tom, co mi prospívá a co mi škodí. Poslušnost a pokora, jako symboly a nástroje tohoto diktátu, připadají takovému člověku těžko přijatelné. Je to ovšem svoboda falešná. Dočasný pocit uspokojení z této svobody končí ve chvíli, kdy jsou naše omezené lidské schopnosti vyčerpány nebo kdy zjistíme, že proti nám stojí "svoboda" někoho, jehož moc, jehož "svoboda" je pro nás nepřekonatelnou překážkou - v poslední instanci je to smrt. Se smrtí končí i naše lidská svoboda.

Tento nepřilíš povzbudivý obraz svobody, který nám nabízí dnešní svět, nás nutně dovádí k základnímu pohledu na svět a člověka. V obrazu světa, který nám otvírá Kristus, kde chápeme tento svět nikoliv jako cíl, ale jako pouť, nikoliv jako předmět naší moci, ale jako dar, který máme dobře spravovat, ale který nám nepatří, je odlišný i obraz toho, co je naše svoboda a poslušnost.

Darem je především sama svoboda, naše svobodná vůle: jako Boží dar je nezczitelná, nemůže nás o ni nikdo připravit, jen my sami. Svobodná vůle nás připodobňuje Bohu, ale zároveň nám dává možnost volby - buď pro Boha nebo proti němu. To již vyzkoušeli naši prarodiče a od té doby je v naší povaze, že to zkusíme stále znovu.

Pocit vítězství, podobně jako u Adama a Evy, je ovšem vždy velmi dočasný. Zjištění, že takové užití naší svobody nevede k našemu prospěchu, by mělo být, zvláště pro křesťana, varováním, že daru svobody zneužil a musí nést následky. To, že tuto

hranici dokážeme rozpoznat, že se dokážeme rozhodnout pro cestu pokory, je samo dílem milosti, vlité nám do srdce Pánem.

Chápeme-li Boží pozvání a jeho dar svobodné vůle, dokážeme-li objevený smysl života naplnit, pak se naše svoboda, právě proto, že je takto zajištěna, stává nástrojem našeho lidského rozvoje. Je však zároveň závazkem, je vykoupena naší odpovědností za naše činy. Tato svoboda je totiž podmíněna poslušností před Tím, který nám ji daroval a jemuž za ni máme děkovat.

Jedním z nejsvobodnějších lidí byl nepochybně sv. František. Byl ovšem jedním z „nejneposlušnějších“ lidí a v obojím následoval Krista jako málokdo. I když dnes Františka pro tyto jeho vlastnosti, pro jeho odvahu hluboce obdivujeme, málokdo by se odvážil využít své svobody tak radikálně jako on. Pro duchovní život člověka má ovšem jen takováto cesta skutečný smysl a přínos, jen ona je zárukou jeho duchovního růstu. Bůh, který nás osvobodil a naše osvobození vykoupil Kristovou obětí, nás zároveň zavazuje k jeho následování, k uznání Božího plánu, do kterého nás láskyplně zahrnul - a v tom je naše poslušnost, poslušnost tomuto řádu lásky. Tento řád nám ovšem dává nový, nekonečný prostor svobody Božích dětí, ohrožitelný pouze naším vlastním selháním, naším zahleděním do sebe, opominutím Toho, který nám tuto svobodu dává.

Otvírá náš zrak, naše srdce a uvolňuje i naše ruce, abychom chápali ve správném světle své poslání a přijímali tak okolní svět.

J.-J. Outrata

Z FARNOSTI

Zpívání - sejdeme se opět v pondělí 19. února 2001 v 19:19 hod. v klubu. Není nás mnoho, ale umíme si s radostí zazpívat. Hodně lidí o radosti mluví a píše, ale žít radostně nemají čas ani odvahu. Těšíme se. *Zdeněk Řeřicha*

Sněmovní kroužek se koná v úterý 20. února v 17:00 v klubu. Budeme pokračovat v kapitole: Duchovní situace společnosti. Potřebné materiály dostanete na faře nebo na webových stránkách Katolické církve cbk.cirkev.cz v adresáři Plenární sněm. Současně se budeme zabývat listem k sociálním otázkám v České republice *Pokoj a dobro* (2 kapitoly). *Ludmila Jirsová*

Sobota pro manželky se koná 3. března od 9 hodin v Pastoračním středisku, Koleční 4, Praha 6. Na programu přednášky týkající se partnerských vztahů. Konec asi v 17 hodin. Nutné se přihlásit na tel.: 20 18 17 77, 20 18 16 13. Doporučuji. *Ludmila Jirsová*

Informace o přípravě voleb do farní rady

Vzhledem k posunutí termínu voleb do farní rady (FR) přináším v tomto čísle Sněženky další informace o jejich přípravě. Slibovaná zvláštní příloha se stručnými portréty kandidátů vyjde až v příštím čísle, které bude k dispozici týden před volbami, tj. 25. února 2001.

1. Termín voleb:

Při přípravě voleb do FR jsem si neuvědomil (ani nikdo jiný na to neupozornil), že plánovaný termín 11. 2. 2001 se kryje s termíny jarních prázdnin pro Prahu (12. 2.-23. 2.). Vzhledem k tomu, že rodiče s dětmi patří tradičně k neaktivnějším členům farnosti, považuji za důležité umožnit jim účast na volbách do FR tím, že bude jejich termín přesunut.

Na návrh volební komise rozhodl farář br. Michal přesunout termín voleb na **neděli 4. března 2001.**

Podle § 4 Stanov tvoří FR několik „kategorií“ osob: a) farář, b) ostatní duchovní trvale činní ve farnosti, c) po jednom delegátu z řeholních společenství a jiných církevních sdružení při farnosti, d) volení členové, e) farářem jmenovaní členové.

Pro přehlednost pojednám o každé „kategorii“ členů FR zvlášť.

2. Volení kandidátů:

Ve vyhlášeném termínu (tj. do 10. 12. 2000 včetně) jsem obdržel 23 jmen kandidátů k volbám do FR. Z těchto kandidátů jsem vyřadil 2 členy nově zřízené ekonomické rady farnosti. S ostatními kandidáty jsem alespoň stručně promluvil o jejich kandidatuře, vyslechl jejich souhlas příp. nesouhlas s kandidaturou a požádal je o dodání materiálů se stručným představením se.

Čtyři navržení svoji kandidaturu nepřijali, ale vesměs vyjádřili ochotu i nadále se v rámci svých možností aktivně podílet na životě farnosti a spolupracovat s budoucí farní radou. Ze 17 kandidátů bude třeba ještě vyřadit ty osoby, které budou farářem jmenovány nebo delegovány.

3. Jmenování kandidátů:

Farář br. Michal oznámil, že ze své funkce jmenoval pět členů nové FR a to podle následujícího klíče: po jednom zástupci z každé generace (tj. mládež, střední věk, senioři), jed noho zástupce z redakce farního časopisu a jednoho zástupce pro kulturní akce ve farnosti a záležitosti klubu.

4. Delegování kandidátů:

Podle § 7, písm. b Stanov by měl farář požádat jednotlivé instituce ve farnosti o jmenování delegátů do FR. Bylo dohodnuto, že „*po jednom delegátu bude ve FR zastoupen třetí řád sv. Františka a farní Charita*“.

Z opakované četby Stanov FR (§ 4, písm. c) a z praxe minulých jednání FR považují za vhodné, aby také řád františkánů delegoval svého (stálého) zástupce do FR, který by se účastnil každého zasedání FR, což by usnadnilo komunikaci mezi farnostmi a řádem.

5. Duchovní ve FR:

Podle Stanov (§ 4, písm. b) jsou kromě faráře členy FR ostatní duchovní trvale činní ve farnosti na základě pověření biskupem nebo farářem (kněží, jáhnové). „Kromě faráře br. Michala budou podle stanov jejími členy také br. Dominik a br. Bartoloměj“. (Sněženka č. 12/2000, s. 5) Tito bratři byli farářem o uvedené skutečnosti informováni a doufám, že v rámci možností se zasedání FR budou zúčastňovat.

Martin Vaňáč (mvanac@hotmail.com)

Máme scholu

Při zpěvu některých liturgických textů se má střídát celé shromáždění a skupina zpěváků – schola cantorum. Na výzvu našeho faráře bratra Michala se našlo několik odvážných (žádní profesionálové), kteří pod vedením varhaníka Pavla Berky začali nacvičovat. Od adventu zpíváme o některých nedělích při mši sv. v 9 hod. Pokud se vám někdy zdá, že je nás málo slyšet, přijďte nás posilnit - zatím nás není ani jako prstů na ruku a zejména mužské hlasy potřebují posilu.

Zkoušíme každé úterý od 19 do 20:30 hod. Sraz je před farou.

František Štř

CHARITA

Díky

Díky patří Vám, kteří jste přispěli do Tříkrálové sbírky a dále i obětavým lidem - koledníkům, kteří v zimě chodili s kasičkou či zpívali koledy a trpělivě oslovovali spoluobčany a vysvětlovali smysl této sbírky. První poznatek je ten, že lidé si začínají uvědomovat, že cítění, porozumění a pomoc bližnímu v nouzi patří i do běžného života nás všech. A proto věříme, že i v budoucnu nebudeme hluší k volání potřebných. Jistě bude příjemné a též povzbuzující, až se dozvíme, kolik Tříkrálová sbírka přinesla finančních prostředků a to i po sečtení peněz zaslaných prostřednictvím poštovních poukázek, které byly zasílány do domácností. O výsledku včetně použití a pokrytí humanitárních projektů budeme farníky informovat ve Sněženke.

Miroslav Kotland

Podle zprávy uveřejněné v LN v pátek 19. 1. 2001 vynesla Tříkrálová sbírka 22,5 miliónů korun. Ještě nebyly sečteny dary zaslané poštou.

pozn. red.

Zpívání koled na náměstí

Na začátku se chci omluvit všem, kteří se dozvěděli o zpívání koled až těsně před Vánoci. Nápad zpívat koledy mimo prostor kostela vznikl v pondělí 18. 12. večer v klubu, kde se schází několik nadšenců a zpívá pro radost sobě i Pánu. Napsali jsme oznámení, které viselo na nástěnce, a mnohé z farníků jsme na zpívání koled i osobně pozvali. Většina reagovala velice vstřícně s příslibem, že přijde. Namnožili jsme slova písní, abychom měli pro každého text. Ze zkušenosti víme, že většina z nás zná první sloku a výjimky i dvě. V den zkoušky jsme byli mile překvapeni hned dvakrát. Nejdříve přišel zazpívat bratr provinciál Vianney a pak kytarista Petr Lutka. Zkoušku jsme tedy zvládli. Od začátku jsme hledali důvod, proč vlastně půjdeme v rámci Tříkrálové sbírky zpívat až na náměstí. Zvítězila touha lidem říci, že se za své přesvědčení nestydíme, neskrýváme ho (vždyť právě před naším kostelem často zpívá anglicky skupina mladých lidí písně o Ježíši), ale chceme touto malou službou trochu evangelizovat, tedy říci lidem něco málo o sobě a zároveň o Ježíši, jehož učení se snažíme žít.

Mrzelo mě, že nadšení, se kterým bylo před Vánoci pozvání farníky přijímáno, nebylo naplněno. Řada lidí nenašla čas přijít ani v sobotu ani v neděli. Vypovídá to o naší farnosti - společenství...

Přesto věřím, že příští zpívání bude zase tak radostné jako toto letošní.

Ludmila Jirsová

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

Okénko čtvrté: „...a moře již vůbec nebylo“ (Ekologie a konec světa)

Občas můžeme slyšet o tom, že bychom měli náš křesťanský život připodobnit životu prvních křesťanů – jejich prožívání společenství, živoucímu smyslu pro tajemství svátostí, odvaze k vydávání svědectví životem. Je to pro nás jakýsi ideál – ale ideál velice vzdálený. Mezi vším, co nás od prvních křesťanů dělí, je jedna věc možná vůbec nejdůležitější. Lidé prvních křesťanských generací žili v stále blízkosti konce světa – konce toho světa, který znali a v němž žili a který pro ně byl údolím smrti, pouští, kterou je třeba projít do pravého světa, do rozevřené náruče zmrtvýchstalého Krista.

Jak plynula staletí, lidé se stále víc s křesťanstvím sžívali a učili se oceňovat i kladné stránky „tohoto“ života – došlo prostě ke spojení křesťanství a kultury. Konec světa se odkládal a odkládal, až se z blízké a téměř za dveřmi stojící události stal něčím vzdáleným a odlehlým, podivnou zvěstí Apokalypsy... Čas od času se sice znovu přiblížil, v dobách velkých morových epidemií, zemětřesení, ničivých válek, celkem ale stále více převládalo mínění, že tento

svět je trvale zajištěn alespoň pro naši generaci a tím „eschatonem“, koncem všech věcí, je pro každého věřícího jeho vlastní smrt.

To, že se lidé přestali dívat na tento svět jako na něco provizorního, přineslo nebyvalé uvolnění jejich tvůrčích sil a schopností: člověk začal přetvářet a měnit svůj svět jako nikdy předtím. A svět se měnil a mění tak, že časem začalo být některým lidem zřejmé, že to tak nemůže pokračovat donekonečna, a nejen to, že to tak nemůže pokračovat dlouho. Objevila se varovná znamení: ozónová díra, skleníkový efekt přinášející nečekaně rychlé oteplování a s ním tání ledovců a záplavy, rozšiřování pouští. Na obzoru se vynořila hrozba vyčerpání zásob fosilních paliv a celosvětová energetická krize. Zdá se, že konec světa se opět přiblížil, tentokrát v nové a jaksi neodvratné podobě.

Na palubě Titaniku se tančilo a plesalo i ve chvíli, kdy loď již šla ke dnu (podle filmu). Mnozí lidé asi ani dnes nebudou brát všechna ekologická varování vážně a budou si užívat života ve stále lepším, pohodlnějším světě. My křesťané bychom se však mohli pokusit oživit eschatologický rozměr své víry, totiž cestu následování Krista ne jako útěk z tohoto pomíjivého světa, ale jeho posvěcení v Kristu, jeho nové zrození – skrze kříž a smrt – k životu nepomíjejícímu. Myšlenka na to, že všechno to, co je nám tak drahé, může třeba již zítra pominout, by pro nás mohla být zdrojem o to silnější lásky, lásky, která se nebojí konce, protože ví, že je pravým počátkem. „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.“ (Zj 21,1)

Filip M. Oustrata

HISTORIE

Z dějin kostela a kláštera u Panny Marie Sněžné - františkáni - I

Příchodem františkánů - řádu Menších bratří-observantů začíná nové období dějin našeho kostela a kláštera. S Boží pomocí, přes řadu nepříznivých období, počínaje rokem 1611, přes dobu Josefa II. i komunistické pronásledování dosud trvá a věřme, že vytrvá.

Řád sám vznikl r. 1517 jako přísnější větev původního řádu minoritů a do našich zemí přišel zásluhou sv. Jana Kapistrána. Původně byly české kláštery františkánů součástí rakouské provincie řádu, v r. 1467 ustavena samostatná Česko-moravská provincie sv. Václava, která sídlí v klášteře u P. M. Sněžné.

Pražský klášter nebyl sice prvním domem minoritů observantů u nás, v samotné Praze pobývali františkáni v letech 1461-1483 v býv. klášteře při dnes zrušeném kostele sv. Ambrože, nyní dům U Hybernů, řada starších klášterů byla založena již v 15. století mimo Prahu. Náš klášter byl založen v době citelného oživení katolického života v době Rudolfa II.

První jednání začala r. 1603, kostel a klášter byly pak františkánům odevzdány definitivně r. 1606, přes určité námitky karmelitánů, kteří posléze obdrželi jako náhradu kostel sv. Havla, při němž zbudovali nový klášter.

Obnova kláštera u P. Marie Sněžné byla významnou událostí v životě katolické Prahy. Základní kámen položil sám nejvyšší kancléř Zdeněk Vojtěch Popel z Lobkovic v r. 1604, významným dobrodincem kláštera se stal Jan starší z Talmberka. Františkáni se po svém příchodu ihned pustili do plnění svých úkolů, mezi než patřila jak činnost kazatelská, tak i jejich širší působení na poli disputací s jinověrci a jejich získávání pro katolickou církev. V tehdejší Praze to byla ovšem role nevděčná a události, které vyvrcholily mučednickou smrtí 14 bratří v roce 1611, jsou toho důkazem.

Velká péče byla ovšem od počátku věnována i obnově kostela a kláštera. Hlavní obnovitelské úsilí se soustředilo na kostel, jehož torso, chór kdysi tak velkoryse projektovaného kostela, bylo zaklenuto dnešní klenbou. Ta, ačkoliv vysoká 33 m, zdaleka nedosahovala výše původní klenby gotické. Kostel byl uzavřen novou západní stěnou a dostal svou dnešní podobu, klášter sám jen upraven, zatímco jeho výraznější přestavba je dílem až pobělohorským.

Prvních 17 bratří přišlo do opraveného kláštera v roce 1607, avšak po masakru roku 1611 byl fakticky znovu osazen novými řeholníky. Samo předbělohorské období nebylo ani potom pro františkány jednoduché, uklidnění a možnost skutečné obnovy kláštera nastala po roce 1620.

Byly opraveny a rozšířeny klášterní budovy, ve druhé polovině 17. století vznikly boční kaple v nádvoří v prostoru nedokončené lodi. Dokončena byla i vnitřní výzdoba kostela, pocházející zčásti ještě z doby Rudolfa II., zbudován oltář z nadání Jana z Talmberka, jehož znak lze spatřit nad hlavním oltářním obrazem. Svou dnešní tvářnost v zásadě dostala i klášterní zahrada.

K nejstarším částem výzdoby patří malby na klenbě s postavami františkánských světců a mariánským monogramem v presbytáři, včetně monogramu Rudolfa II. Z doby po r. 1620 pocházejí postavy františk. světců na stěnách, připisované sochaři Arnoštu Heidelbergerovi, který se svou dílnou je autorem i rozměrného hlavního oltáře z roku 1649-51, nejvyššího oltáře v Praze. Z počátku 17. století je i mramorování stěn a přípor, stejně jako v 19. století zaniklé sgrafito na průčelí kostela. Portál kostela je z druhé pol. 17. století

V průčelí fary se zachovala část pozdně renesanční úpravy s kamennými polosloupy, pojatá později do budovy fary.

V nádvoří před kostelem, tvořícím jakýsi ambit, pak byla postavena samostatná kaple P. Marie Královny, zvaná Porcinculská, pohřební kaple Talberků (zbořena koncem 19. století). Celý kostel a klášter tak dostaly onu tvář, která se až na stavbu fary od těch dob zásadně nezměnila.

JJO

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svou víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Společenství rodičů

neděle 11.15-12.30 vždy po "dětské" v klubu. Posezení při kávě, čaji... Pro děti i dospělé kulečník.

Společenství seniorů

úterý od 9.00 v klubu.
Setkání po ranní mši svaté při čaji a kávě.

Informace: Jiří Petrus

Schola dospělých

úterý 19.00-20.30. Sraz před farou.

Informace: Pavel Berka

Turistický oddíl „Meluzína“

každou středu 16.15-17.30 v klubu, pro holky a kluky od 6 do 12 let, celoroční hra, možnost jezdit do přírody.

Informace: Máří Kašparová
Vendula Poláková

Schola dětí

každý čtvrtek 17.00-18.00
v malém refektáři.

Mše svatá (nejen) pro mládež

každý čtvrtek v 17.00 hod.
Na kytaru hraje a zpívá mládež z farnosti.

Informace: bratr Dominik

Společenství křesťanských rodin

každou poslední neděli v měsíci
ve 14.00 hod. v klubu.

Informace: Anežka Tutrová

Výuka dětí - náboženství

Termíny výuky jsou na vývěsce.

Setkávání nad Písmem

každé 2. a 4. pondělí v měsíci
19.00-20.30 v klubu.

Pravidelné setkávání nad texty Písma.

Informace: Martin Vaňáč

Zpívání s kytarou

vždy 3. pondělí v měsíci v 19:19
v klubu

Informace: Zdeněk Řeřicha

Veřejné setkání farnosti a farní rady

vždy 1. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.
Může přijít každý, koho zajímá život farního společenství a chce jakkoli přispět k obohacení života ve farnosti.

Setkávání výtvarníků

vždy 2. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.

Informace: pí Natálie Hlubučková

Sněmovní kroužek

vždy 3. úterý v měsíci 17.00-19.00
v klubu.

Smyslem je upevnění společenství, prohloubení života z víry, příprava na sněm, možnost seznámit se důkladněji s Dokumenty 2. vatikánského koncilu.

Hledáme další spolupracovníky a dopisovatele, zprávy ze zajímavých akcí a setkání. Co Vám zde chybí, rádi doplníme.

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny:	6:45 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle:	9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00
čtvrtek:	17:00 mše sv. (nejen) pro mládež v kapli P. M. Pasovské 19:00 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Únor 2001

2. 2.	Pá		Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	
4. 2.	Ne	14:00	Plavání v YMCA	
6. 2.	Út	17:00	Setkání farnosti a farní rady	klub
7. 2.	St	19:00	Přednáška s diapositivy: Normandie – Bretaň - ing. J. Stěnička	klub
12. 2.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	klub
13. 2.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
14. 2.	St	15:00	Přednáška s diapositivy: Paříž – Dr. J. Hoppe	klub
		19:19	Beseda (nejen) pro mladé: Radost (bratr Bernard, OFM)	klub
18. 2.	Ne		Sbírka: Svatopetrský halěř	
		9:00	Připomínka 14 umučených bratří (390 let od smrti) - celebruje nuncius G. Coppa	
19. 2.	Po	18:00	Výročí narození otce Jana Evangelisty Urbana OFM - celebruje biskup J. Škarvada	
		19:19	Zpívání při kytáře	klub
20. 2.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	klub
25. 2.	Ne		Předvolební dopoledne - Sněžinka s přílohou	
26. 2.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	klub
28. 2.	St		Popeleční středa - postní den (začátek doby postní)	
		19:00	Přednáška s diapositivy: Alsasko-Lotrinsko a císařské domy v Porýní - ing. J. Stěnička	klub
4. 3.	Ne		Volby do Farní rady (po každé mši svatě)	
6. 3.	Út	17:00	Setkání farnosti a farní rady	klub

Výstava v kapli P. Marie Pasovské:

8. 2. - 18. 2. 2001 Výstava kardinála Josefa Berana

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 4,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhažujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad, Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13, jirsoval@volny.cz

Uzávěrka příštího čísla Sněžanky je 15. února 2001.